

מגילה כו

עניין: חלוקת ירושלים ליהודה ובנימין

מהר"ל אור חדש עמ' קי (אסתר ב, ה)
 יהודאין די מניית יתהון וגומר, ופירש זה כי הגאולה הזאת מן המן הרע היו בישראל שני דברים האחד שלא היה השונא שולט בהם השני שישלטו הם בשונא שלהם והשבטים יש שהוא מיוחד ומוכן לדבר א' ויש שהוא מוכן לדבר אחר ויהודה מוכן הוא להיות גובר על האויב כדכתיב (בראשית מט, ח) ידך בעורף אויביך וכתיב (שופטים א, ב) יהודה יעלה בראש אם כן יהודה מוכן בזה יתיר להתגבר על השונא והשבט הזה בין שאר השבטים דומה כמו הראש בשאר האיברים והראש הוא עליון ולדבר זה יהודה מוכן להעלות ולהתגבר על השונא ושבט בנימין מוכן הוא אל הקיום שלא ישלטו שונאיו בו ודבר זה כי בנימין הוא הקטון שבשבטים הקטון יש לו קיום ביותר ודבר זה

בראשית פרק מט

**כו בְּנִימִין זֶאֱבִי יִטְרֹף בְּבֶקֶר יֵאכֵל
 עַד וְלַעֲרֹב יִחַלֵּק שָׁלָל: כח בַּל-**

רש"י בראשית מט, כז

דומה בלשון עזרית אז חולק עד שלל***. ועל שאלו הוא אומר שעמד במחלת בוקרן (ס"א פריחתן) וזריחתן של ישראל: ולערב יחלק שלל. אף משתקע שמען של ישראל על ידי נבוכדנצר שיגלם לבבל: יחלק שלל. מרדכי ואסתר שהם מבנימין יחלקו את שלל המן שנאמר הנה בית המן נתתי לאסתר. ואונקלוס תרגם על שלל

ביאורי הגר"א תיקו"ז חדש דף ט ע"ד

בזוהר שהוא מן הכנענים רועים ולכן מקראין שניכס לדיקים יוסף הדיק בנימין הדיק ולכן חלק יהודה ובנימין כח"מ יסוד ומלכות ליון וירושלים ד' בני השפחות כן

